

ה"ט 25658/06/18 - פלוני נגד פלוני, פלוני, פלוני

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 25658-06-18 פלוני נ' פלוני ואח'

בפני כבוד השופטת זהבה (קאודרס) בנר
מבקשים
נגד
משיבים
1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני

החלטה

בפני בקשה לתת צו כנגד המשיב לפי סעיף 6 לפי פקודת בזיון בית המשפט (להלן - הפקודה).

1. לטענת המבקש, המשיבים החלו להפר את הצו כבר בחודש 0/18, אולם על מנת שלא להחרף את הסכסוך, המבקש עירב את מקורבים מהמשפחה.

לטענתו, לאחר תקופה קצרה חזרו המשיבים להפר את הצו בצורה בוטה, כאשר החלו נוסעים פעמים רבות בכניסה לביתו, ובהמשך אף חנו ממש בפתח ביתו.

2. הבקשה הועברה לתגובת המשיבים. המשיבים לא הגישו תגובה.

3. מכל מקום, הבקשה נדחת, מהנימוקים שלהלן.

בעפא (חי') 101/02 אורי גליקמן נ' דגנית השקעות ומקרקעין בע"מ, (פסק הדין מיום 12/9/02) (שהינו פסק דין מנחה בהליך לפי הפקודה), הוגדרה מהותו של ההליך כהליך שאינו פלילי אולם גם לא ממש אזרחי:

"ההליך לפי פקודת בזיון בית משפט, הוא הליך מיוחד "המצוי באותו תחום דמדומים שבין ההליך האזרחי לבין ההליך הפלילי" - רע"פ 7148/98 ארנון עזרא, נ. יעל זלזניאק, פ"ד נג(3) 337, 346 והאסמכתאות שם; ע"א 371/78 מוניות הדר לוד בע"מ נ' ביטון, פ"ד לד (4) 232, 241 (להלן: "מוניות לוד")."

גם ברעא 3888/04 מלכיאל שרבט נ' שלום שרבט, נט (4) 49 (פסק הדין מיום 14/12/04) סקר בית המשפט העליון את מהותו ויישומו של ההליך:

"פקודת בזיון בית המשפט המנדטורית משנת 1929 היא מקור הסמכות לבקשה לאכוף צו בית-משפט על דרך של הפעלת המנגנון שבפקודת הבזיון.

סעיף 6(1) לפקודה מסמך את בתי-המשפט:

"...לכוף אדם בקנס או במאסר לציית לצו שניתן על ידם והמצוה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה".

בית-משפט זה, בשורה ארוכה של פסקי-דין, ראה בהליך לפי סעיף 6 לפקודה הליך המצוי בתחום הדמדומים שבין הליך אזרחי "רגיל" להליך פלילי. ההליך נושא אופי מיוחד, באשר אינו מטיל אחריות פלילית, אך הוא גם אינו הליך אזרחי "טהור" במובנו הרגיל. אין הוא עונשי במהותו, ומטרתו העיקרית להביא לאכיפת ההחלטה השיפוטית במבט צופה עתיד.

הסנקציה בהליך זה היא סנקציה של כפייה. ויודגש: עניינו של ההליך במישור היחסים שבין הצדדים המתדיינים, ואין הוא מיועד להטיל דופי במפר הצו או לפגוע בו (ראו: דברי השופט שטרסברג-כהן, רע"פ 7148/98 עזרא נ' זלזניאק [2], בעמ' 346; ע"פ 1160/98 שיז"פ שיווק יזום פרויקטים לבניה בע"מ נ' אשכנזי [3]).

5. באשר ליישום ההליך ציין בית המשפט העליון כי הליך האכיפה לפי הפקודה הוא הליך קיצוני ולכן הינו הליך שיורי, שיופעל רק לאחר מיצוי ובחינת הליכים אפשריים אחרים:

"הליך הביזיון נחשב הליך אכיפה קיצוני מאחר שהסנקציה בעקבותיו - קנס או מאסר - עשויה להיות קשה ופוגעת, ולכן מקובל לראות בו הליך שיורי, לאחר שההליכים האחרים האפשריים נבחנו או מוצו. פסיקתו של בית-משפט זה חזרה והדגישה כי השימוש בכלי אכיפת זה שפגיעתו עשויה להיות קשה צריך להיות מוגבל רק למקרים מתאימים, וכי אין להיזקק להליכי ביזיון בית-המשפט כאשר קיימת דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית (ראו: ע"פ 519/82 גרינברג נ' מדינת ישראל [4], בעמ' 192; בג"ץ 490/82 הנ"ל [1], בעמ' 586; ע"א 228/63 עוז נ' עזר [5], בעמ' 2550).

עוד הדגיש בית המשפט העליון כי לנוכח השלכות יישום ההליך יש להפעילו במקרים חריגים בלבד:

"הפעלת מנגנון הביזיון יש לה השלכות כבדות משקל על הצד המפר, ועל-כן מדיניות שיפוטית ראויה מחייבת כי מנגנון זה יופעל במשורה, במקרים חריגים בלבד."

בבקשה שבנידון לא נאמר כי היתה פניה למשטרה. משכך לא מוצו כל ההליכים.

משלא מוצו כל ההליכים, על שכן שאין לומר כי מקרה זה נופל במסגרת המקרים החריגים בהם יש לפעול על פי הפקודה.

אי לכך, הבקשה נדחית.

על המבקש לפנות למשטרה בכל הפרה של הצו.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ט, 20 ינואר 2019, בהעדר
הצדדים.